

Nr 111.

Av herr **Möller**, om inläggande av vatten- och avloppsledningar i vissa fastigheter i gamla Djurgårdsstaden.

Svenska staten äger enligt till mig lämnade uppgifter genom fortifikationsförvaltningen ett 20-tal fastigheter i den s. k. gamla Djurgårdsstaden. I dessa fastigheter bor ett ganska betydande antal hyresgäster, enligt också till mig lämnade uppgifter 58 stycken, åtskilliga av dem med familjer. Gamla Djurgårdsstaden torde vara uppförd i huvudsak under 16- och 1700-talen. Vad som är ägnat att tilldra sig uppmärksamhet är det faktum, att vatten- och avloppsledningar saknas i de flesta av statsorganet förvaltade fastigheterna. I tre fastigheter har alla de där boende vatten- och avloppsledningar, i andra fastigheter finns om vartannat sådana som har försetts med vatten och avlopp och sådana som saknar dessa bekvämligheter. I elva fastigheter saknas vatten och avlopp helt.

Under de sista 20 åren har här i landet, icke minst på grund av statsmakternas initiativ och bostadspolitik, ett mycket stort antal — de kan räknas i åtskilliga 10 000-tal — upprustningar skett av gamla fastigheter. Särskilt angelägen har man varit om att förmå fastigheternas innehavare att lägga in vatten och avlopp, där så kunnat ske utan alltför dryga kostnader. Hur viktig man ansett denna åtgärd vara framgår kanske klarast därutav, att staten sedan många år betalar extra bidrag till införandet av vatten- och avloppsledningar i fastigheter på landsbygden, som saknar detta slags bekvämligheter.

Även om gamla Djurgårdsstadens bebyggelse skall bevaras i huvudsak i sitt ursprungliga skick, synes detta dock icke kunna försvara frånvaron av så enkla och för de boende arbetsbesparande åtgärder som inläggandet av vatten- och avloppsledningar. Det synes uppenbart, att de åsikter, som tagit sig uttryck i statsmakternas bostadspolitik och lett till den upprustning, vilken till stor del på statens bekostnad utförts i enskilt ägda fastigheter, gått fortifikationsförvaltningen spårlöst förbi. Enkel omsorg om modern hygien borde för länge sedan ha lett till införandet av vatten- och avloppsledningar i de fastigheter, för vilka svenska staten genom ett av sina organ bär ansvaret.

Hyrorerna är låga, ja så låga, att de — även om vatten- och avloppsledningar skall förräntas av hyresgästerna — fortfarande torde bli mycket låga. Som exempel kan jag nämna, att i en fastighet, där hyresgäster med och utan vatten och avlopp är blandade om varandra, hyran för en lägenhet med vattenledning är upptagen till 428 kronor per år och en

lägenhet utan vattenledning till 294 kronor per år. Hyrorna är för övrigt mycket växlande. Den högsta årshyran för en lägenhet med vatten- och avloppsledning är 1 284 kronor, vilket tyder på att lägenheten är relativt stor. Den näst högsta hyran utgår för en lägenhet med vatten och avlopp med 856 kronor, och den högsta hyran för en lägenhet utan vatten och avlopp utgår med 589 kronor per år. Åtskilliga lägenheter hyres ut för 200 à 300 kronor per år. Enkelrum är ännu mycket billigare.

Med hänvisning till det här anförda hemställer jag,

att riksdagen måtte besluta anmoda Kungl. Maj:t att ålägga fortifikationsförvaltningen att sörja för inläggandet av vatten- och avloppsledningar i de under förvaltningen sorterande fastigheterna i gamla Djurgårdsstaden.

Stockholm den 24 januari 1953.

Gustav Möller.